

Udenrigsministeriet

Den marts 2006

Udenrigsudvalgets spørgsmål
nr. 43 af 24. februar 2006
(omtrykt 2. marts 2006)
(URU alm. del)

Spørgsmål 43:

Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel "Europe's governments are failing their global poverty commitments" fra tidsskriftet Europe's World, Spring 2006.

Svar:

Eveline Herfkens anfører, at selvom blandt andre EU har et ansvar for at være med til at skabe de rammer, der skal gøre udviklingslandene i stand til at nå 2015-Målene, så ligger hovedansvaret for opfyldelsen af 2015-Målene hos udviklingslandenes ledere. Jeg er helt enig. Det er udviklingslandenes ledere, der skal gennemføre de tiltag, der er nødvendige for at nå Målene, og de må forstærke deres indsats ved at forbedre gennemsigtheden og ansvarligheden i deres regeringsførelse.

De punkter om EU's handels- og landbrugspolitik, som Eveline Herfkens tager op i sin artikel, er i god samklang med regeringens politik, der nærmere er beskrevet i strategien "Handel, vækst og udvikling" - se f.eks. side 24 f.f. om den danske handelspolitik, som den især kommer til udtryk i WTO. Strategien findes på Udenrigsministeriets hjemmeside:

www.um.dk/Publikationer/Danida/Dansk/DanskUdviklingssamarbejde/HVUStrategier/hvu-strategi_DK.pdf.

Doha-rundeforhandlingerne i WTO behandles løbende i Folketingets Europaudvalg.

Eveline Herfkens har ret i, at det er vigtigt, at alle EU landene lever op til deres løfter angående udviklingsbistanden. Det er også vigtigt, at bistanden går til de lande, der har mest behov for det, og at koordination og harmonisering af bistanden forbedres.

Den danske udviklingsbistand vil også i fremtiden være på mindst 0,8 pct. af BNP.

Artiklen peger på, at en del af stigningen i EU's udviklingsbistand vil blive opslugt af gældslettelser. Det er en korrekt iagttagelse, men det er en nødvendig bistand, og med de retningslinier, der følges med HIPC-initiativet og andre gældssaneringer i Parisklubben, er der trods alt en rimelig sikkerhed for, at det også er en lodig bistand. Når der blandt de vestlige donorlande er enighed om, at gældslettelser kan rapporteres som udviklingsbistand, så følger vi de regler. Artiklen peger specielt på gældslettelsen til Irak, men den kunne for så vidt også have

medtaget gældslettelsen til Nigeria, som omfatter tilsvarende store beløb. Fælles for disse lande er, at de har store olieindtægter, men det er også lande, hvor der er store fattigdomsproblemer, og hvor den politiske situation er ustabil. Derfor har gældsinitiativerne overfor de to lande været relevante.

Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, at fattigdomsorienteringen er det væsentligste hensyn i den danske bistand. I 2005 gik 73 pct. af den danske landefordelte, bilaterale bistand, som rapporteret til DAC, til lavindkomstlande (LICs og LDCs). I OECD/DAC's internationale opgørelser over bistanden til lavindkomstlande ligger Danmark sammen med Norge helt i top.

Danmark arbejder i EU-Rådsregi på at sikre, at fattigdomshensynet også får den mest fremtrædende plads i principperne for EU's bistand generelt. Senest har vi fra dansk side med held forfægtet det synspunkt i forberedelsen af den Europæiske Konsensus om udviklingspolitikken, der blev vedtaget af Rådet i efteråret 2005. Den Europæiske Konsensus omfatter dels de visioner, målsætninger og principper for god udviklingsbistand, som medlemslandene og Kommissionen deler og dels retningslinier for fællesskabsbistanden, herunder bl.a. hvilke sektorer Kommissionen primært skal arbejde i og hvilke tværgående hensyn, den skal indarbejde i alle programmer. Den Europæiske Konsensus kan findes på:

http://europa.eu.int/comm/development/body/development_policy_statement/docs/eu_dps_en.pdf

Der arbejdes i EU på højtryk for at forbedre effektiviteten, koordinationen og harmoniseringen af EU's udviklingsbistand. EU Kommissionen har fremsat en bistandseffektivitetspakke, som udviklingsministrene forventes at skulle drøfte i Rådet for almindelige anliggender og eksterne forbindelser den 11. april. Jeg vil anbefale, at vi fra dansk side, i overensstemmelse med den hidtidige danske linie, støtter Kommissionens harmoniserings- og koordinationsforslag så længe de er i overensstemmelse med Paris Deklarationen om bistandseffektivitet, herunder at harmonisering og koordination foretages lokalt og i overensstemmelse med modtagerlandenes behov.